

7. Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser af væsentlig betydning for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lovens anvendelsesområde fastlægges i stk. 1. Bortset fra brochurereglerne m.v. i § 5, der finder anvendelse i alle tilfælde, hvor pakkerejser udbydes til salg, gælder loven for aftaler om køb af pakkerejser, der indgås mellem en kunde og en arrangør. Loven gælder, uanset om kunden indgår aftalen med arrangøren selv eller med en formidler, der som fuldmægtig for arrangøren handler på dennes vegne.

I lovforslagets §§ 3 og 4 defineres, hvad der forstås ved 'arrangør', 'formidler' og 'kunde'.

Bestemmelsen i stk. 2 betyder, at forudgående aftaler, hvorved regler i loven eller tilhørende bekendtgørelser fraviges til skade for kunden, er ugyldige, hvis ikke der er hjemmel hertil i loven. En sådan hjemmel findes i lovforslagets § 6, stk. 2, § 9, stk. 2, og § 24.

Bestemmelsen tilsigter sammen med §§ 2-4 at gennemføre direktivets artikler 1 og 2.

Bestemmelsen svarer med ændringer af redaktionel karakter til § 1 i Pakkerejseudvalgets lovudkast.

Til § 2

I bestemmelsen fastsættes, hvad der i loven forstås ved en 'pakkerejse'.

Der skal være tale om en kombination af transport og indkvartering, transport og anden turistmæssig ydelse m.v. eller indkvartering og anden turistmæssig ydelse m.v. Kombinationer med alle tre og eventuelle yderligere elementer er også omfattet.

De enkelte elementer i pakkerejsen skal enten være udbudt samlet, dvs. udbudt til salg som en kombination, eller i øvrigt være blandt de ydelser, arrangøren udbyder til salg. Er ydelserne ikke udbudt til salg som en kombination, skal de være solgt som en kombination. Loven omfatter således også individuelt sammensatte kombinationer.

Ved 'indkvartering' forstås indlogering på hotel, i sommerhus eller lignende. Overnatning under transport – f.eks. i en sovevogn i et tog eller i en kahyt på et skib – er ikke indkvartering. Ophold i et transportmiddel kan derimod være en turistmæssig attraktion i sig selv – som f.eks. ved krydstogter o.l., jf. stk. 1, nr. 3, og i så fald kan der være tale om en pakkerejse.

Begrebet 'anden turistmæssig ydelse, der ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men

som udgør en væsentlig del af pakkerejsen', betyder for det første, at der skal være tale om en selvstændig ydelse af turistmæssig karakter, som ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering. For det andet skal den pågældende ydelse udgøre en væsentlig del af pakkerejsen. Om en ydelse er omfattet af dette kriterium, vil således afhænge af en konkret vurdering af den pågældende ydelses karakter og af dens andel i den samlede rejse eller det samlede arrangement. Ydelser som f.eks. servering under en flyrejse og normal hotelservice er direkte knyttet til transport, henholdsvis indkvartering, og vil derfor ikke være omfattet. Undervisning og uddannelse – f.eks. på højskoler – er som udgangspunkt ikke en 'turistmæssig ydelse', medmindre der er inkluderet betydelige rekreative islæt i form af selvstændige ydelser, som ikke består i transport eller indkvartering. Leje af en bil på bestemmelsesstedet vil heller ikke være en 'turistmæssig ydelse'. Derimod er f.eks. teater-, biograf- eller museumsbesøg, udflugter med naturvejledere og kort til skiliftsystemer m.v. omfattet af dette begreb, ligesom f.eks. fodbold-, opera- og jagtrejser indeholder selvstændige ydelser af turistmæssig karakter, som ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering.

Ved afgørelsen af, om ydelsen udgør en væsentlig del af pakkerejsen, må der lægges vægt på, om prisen for den pågældende ydelse udgør et vigtigt element i pakkerejsens samlede pris, og om opholdet eller transporten primært tager sigte på den specielle turistmæssige ydelse.

Definitionen omfatter ikke kun ferie- og andre turistarrangementer. Også forretningsrejser vil kunne være omfattet af definitionen på en pakkerejse.

Det præciseres i stk. 2, at kombinationer som nævnt i stk. 1 ikke kan bringes uden for loven ved, at kunden får en særskilt regning på hvert element.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets artikel 2, nr. 1, og svarer med redaktionelle ændringer til § 2 i Pakkerejseudvalgets lovudkast. Der henvises i øvrigt til Pakkerejseudvalgets betænkning, s. 126-133.

Til § 3

I stk. 1 defineres, hvad der i loven forstås ved en arrangør.

I udtrykket 'tilrettelægger pakkerejser' ligger, at den pågældende skal stå bag det samlede arrangement. Selv om pakkerejsen faktisk er sammensat af en anden end den, som har solgt pakkerejsen, anses sælgeren som arrangør, hvis kunden efter samtlige foreliggende omstændigheder må gå ud fra, at det er sælgeren, der har tilrettelagt rejsen.